

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев2 1937/2025
03.09.2025. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Весне Субић, председника већа, Јелице Бојанић Керкез, Радославе Мађаров, Зорице Булајић и Ирене Вуковић, чланова већа, у парници из радног односа тужиле АА из ..., чији је пуномоћник Марија Јоксовић, адвокат из ..., против тужене Основне школе „Аврам Мразовић“ са седиштем у Сомбору, коју заступа Правобранилаштво Аутономне покрајине Војводине, ради исплате, одлучујући о ревизији тужиле изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж1 377/25 од 11.03.2025. године, у седници одржаној 03.09.2025. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о посебној ревизији тужиле изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж1 377/25 од 11.03.2025. године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужиле изјављена против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж1 377/25 од 11.03.2025. године.

Образложење

Пресудом Апелационог суда у Новом Саду Гж1 377/25 од 11.03.2025. године, одбијена је жалба тужиле и потврђена пресуда Основног суда у Сомбору П1 383/22 од 02.10.2024. године, којом је одбијен тужбени захтев да се обавезе тужена да тужилци на име неисплаћене увећане зараде исплати 23.570,98 динара са законском затезном каматом од 01.07.2022. године до исплате, као и камату обрачунату до 30.06.2022. године од 4.234,00 динара и тужилца обавезана да туженој накнади парничне трошкове од 95.100,00 динара са законском затезном каматом од извршности пресуде до исплате.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужилца је, на основу члана 404. ЗПП, благовремено изјавила ревизију, због погрешне примене материјалног права.

Одредбом члана 404. став 1. Закона о парничном поступку – ЗПП („Службени гласник РС“ бр. 72/11 ... 10/23), прописано је да је ревизија изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако је по оцени Врховног суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија).

Побијаном пресудом тужилци, запосленој код тужене на радном месту ..., није признато право на исплату спорног износа. Тужилца захтев заснива на обрачуну зараде

која се добија увећањем основног коефицијента од 17,32% за 4% на име додатка за старешинство на пун износ обрачунских сати по месецима. Код утврђења да је тужена школа зараду обрачунавала тако што је основни коефицијент увећавала за коефицијент за разредно старешинство само у месецима када је тужилца имала пун фонд сати рада, да у месецима у којима је радила само део месеца њој обрачунаван сразмеран износ овог коефицијента на сате рада, док у месецима у којима није имала ефективног рада додаток на старешинство није обрачунаван, судови налазе да је тужена поступала у складу са одредбама члана 187. став 3. Закона о основама система образовања и васпитања, чланова 2, 8. и 11. Закона о платама у државним органима и јавним службама, чланова 2. и 3. Уредбе о коефицијентима за обрачун и исплату плата запослених у јавним службама, чланова 20. и 23. Посебног колективног уговора за запослене у основним и средњим школама, као и члана 114. став 1. Закона о раду. Не постоји неисплаћена разлика плате, пошто се она остварује само за време проведено на раду и добија множењем основице и коефицијента, док се за дане одсуства са рада запосленом не обрачунава плата него накнада плате, у ком случају се не примењује коефицијент, с обзиром да се накнада плате не обрачунава множењем основице, него према просечној плати коју је запослени остварио у претходних 12 месеци у односу на месец за који се врши обрачун. Имајући у виду чињенично утврђење и правне разлоге на којима су засноване нижестепене пресуде, Врховни суд налази да не постоје правна питања која би налагала потребу да се о изјављеној ревизији одлучи као посебној, па је одлука у ставу првом изреке донета на основу члана 404. став 2. ЗПП.

Испитујући дозвољеност ревизије као редовне, у смислу члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, Врховни суд је утврдио да је ревизија недозвољена.

У парницама из радних односа, ревизија је по члану 441. ЗПП увек дозвољена у споровима о заснивању, постојању и престанку радног односа.

У имовинскоправним споровима из радног односа за дозвољеност ревизије меродаван је општи режим из члана 403. ЗПП. Ставом 3. овог члана закона прописано је да ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе.

Тужба је поднета 22.07.2022. године, а вредност предмета спора од 23.570,98 динара не прелази имовински цензус који омогућује изјављивање ревизије.

Из наведених разлога, на основу члана 413. ЗПП, одлучено је као у ставу другом изреке.

**Председник већа-судија
Весна Субић,с.р.**

**За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић**